

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Auaricia est detestabilis q[ua]ia corpus destruit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

natu dixit alexandro: Si dij habistū corp̄is tui audīstati animi tui parē esse vō⁹
lūssent: orbis te nō caperet. altera manu orientē. altera cōtingeres. occidentē.
Hinc Juuenal' in satyra illa q̄ incipit: Oib⁹ in terris: ita inq̄t.
Unus pelleo iuueni nō sufficit orbis
Estuas infelix: angusto lumine mūdi
Ut gyare clausus: scopul' paruac⁹ seriph⁹.
Eū tamen a figul'munitā intrauerit vrbē
Sarcophago cōtent⁹ erit: mors sola fateſ
Quātula sunt hoīm corpuscula

Hec Juuenal'.

Ex dictis patr̄ q̄ diuitie ⁊ cetera bona eq̄ualia nō p̄n̄ q̄etare vt satiare appet⁹
titū aī rōnal. s̄ h̄ p̄t̄ sola trinitas diuinaz p̄sonaz: q̄ ip̄a est finis ei⁹. Nā pa
ter replebit memorīa: fili⁹ intellectū: ⁊ spūscitū voluntatē. Et p̄terea int̄ oēs
creaturas nlla altior/ nlla dignior aīa hūana. Id dē in nlla creatura plene q̄e In nlla
uit nissi in hoc. Quāuis em̄ p̄ma die creauerit naturā angelicā/celos ⁊ lucē: n̄ creatura
n̄ q̄euīt in illis. Deinde sc̄da die creauit firmam̄tū q̄d q̄dē diuidit aq̄s ab aq̄s q̄euīde⁹
Noie aut̄ firmam̄tē intelligif̄ octaua sphera: sub q̄ p̄tinēt sphere septē plane nissi hoc
rap. Ex q̄ p̄tz q̄ firmam̄tū mediū ē inf̄ celū crystallinū ⁊ elemēta/q̄ noie aqua minc.
rū designant: nec n̄ do⁹ in eo q̄euīt. ⁊ sic de ceteris creaturis: q̄usq; sexta die cre
aut̄ hoīem ad īmaginē ⁊ similitudinē suā. ⁊ tūc in eo q̄euīt. Un Ben. i. ca. dr.
Lōpleuirq; dē die septimo opus suū q̄d fecerat: ⁊ requeuit die septimo ab vni
uerso ope q̄d patrarat. Hinc David admirā excellētā creature rōnal'ait in
psal. viij. Quid est hō q̄ memor es et⁹: aut fili⁹ hoīs qm̄ vītās eū. Minuisti
cū paulo min⁹ ab angel: gl̄ia ⁊ honore coronasti eū: ⁊ p̄stituisti eū sup̄ oga ma
nu tuaz. Et Job. viij. c. Quid ē hō q̄ magnificas eū: aut qd apponis erga eū
cor tuū. Ex dictis p̄tz q̄ appetit⁹ hoīs nō p̄t satiari in hac vīta: sō debet regu
larī p̄ imperiū rōnis. Propterea Ben. in puerbijs ait. Pecunie optet īpare
nō seruire. Pecunia si vītī scīas/ancilla est: si nescias/dīa.

Auaricia est causa oīm sceler̄.

Er̄t̄ oīm auaricia est detestabil': q̄ ex illa fere oīa scelera p̄petrānt: vt fur⁹ eīa est cā
ta/p̄iūrla/homicidia/adulteria/sacrilegia/simonie/discordie ⁊ hmōt. omnium
Un Chrys. in. iij. li. p̄tra impugnātes vītā monastīcā: dt̄ sic. Qui em̄ pe sceler̄.
eunse amore rapiunt: inuidic q̄z nequā deterātes p̄iūri/temerarij/audaces/in
uerecūdi/impudētes/ingrati. mala deniq̄z oīa sint necesse est. Un horp̄ oīm te/
stis fidelissim⁹ est b. Paul⁹: q̄ radicē oīm maloz cupiditatē esse dixit. Qd id⁹
sp̄sum ch̄s aī manifestauit cū impossibile esse assereret eū seruire deo q̄ illi vī
cio esset obnox⁹. Hec Chrys. ⁊ Juuenal'. q̄ vt ait Hiero. in ep̄la ad Theraciā
de p̄a cīrcūciōne dr̄. p̄pha gētīliū. h̄ poeta in satyra. vi. dt̄ sic

Prīma pegrīnos: obscena pecunia mores
Intulit: ⁊ turpi frēgerūt secula luxu.Diuitie molles. Hec Juuenal'. Et si c p̄tz q̄ auaricia est radix oīm p̄tōp̄: q̄
ex pecunia hō adq̄rl̄t facultatē p̄petrādi oīa p̄tā.

Auaricia est detestabilis q̄r̄ corpus destruit.

Garto auaricia est p̄tīm detestabile: q̄r̄ corp⁹ euiscerat. Nā diuitie adq̄
runk cū labore: possident cū timore: amittunt cū dolore. Un auari labo
rāt in addq̄rendo: ⁊ alij in labores eoz sepe intrāt. ⁊ alq̄n̄ fures ⁊ latrones
q̄ plerunq; talia diripiunt. aut filij rebelles vel alij heredes. Iste sunt similes
arane. q̄ relā operādo. p̄ muscis accipiendo seip̄sam euiscerat. Hinc Salomō
Prover. xxxij. ca. Noli laborare vt disteris: sed prudente tue pone moduz. Et
iterum ibidem. Non erigas oculos tuos ad opes quas habere nō potes. Pro
p̄terea diu⁹ Hiero. hortat nos ad cōtemptū rex mundanaz in ep̄la ad Thesi
phontē vrbicū. Que quidē ep̄stola incipit. Presūptionē meā accusare conaſ

f

De peccato

Nota au rer: vbi dicit sic. **L**ocisiderem⁹ q̄ in hac terra hospites sum⁹ ⁊ peregrinor⁹ more reā sīnāz pro dieb⁹ nouissimis habitamus. **G**los em⁹ de hoc mūdo nō estis: dicit nobis. Quid ergo in altera satagimus: Quid turbamur. Nemo in deterioris extra nea patria plus eligit possidere q̄ in sua. De his tū sollicitudinē h̄e debem⁹ ⁊ curā q̄ nobiscū traſferre possumus. Ambit terrena ḡtiles q̄b̄ celestia non debent. Lōcupiscat presentia qui futura nō credunt: ch̄riani diuītia ⁊ hereditas sit diuītias ch̄i. Hec em⁹ debent egrerere quasi minus a ceteris habeat qui auctore omnīlū perceperūt. Supest ut acceptū in corde deū honorent obsequijs: operib⁹ colāt: sermone semp ⁊ cogitatiōe fateant: ut in aduentu ei⁹ nō enī cōtumacib⁹ ⁊ cōtemptorib⁹ puniant: sed cū sc̄is ⁊ deū timentib⁹ coronent. Hec Hieron. Qua sīnia apte dat intelligi q̄ amor inordinat⁹ rep̄ ipsalū debet ratione regulari.

Avaricia est p̄tra deū ⁊ p̄ximū ideo fugiēda est.

Elinto avaricia merito est fugiēda: q̄r est cōtra deū: cōtra p̄ximū: ⁊ contra seipsum: ut dicit sanctus Tho. in. ii. iij. q. cxvij. ar. j. in respōsione ad ii. arg. Primo avarus peccat cōtra deū inq̄tū ppter bonū tpale diuītia rū: cōtent⁹ bonū eternū. Sed o avarus peccat in p̄ximū: q̄r plus debito accipit ⁊ cōseruat pecunias ⁊ alia bona tpalia in dānū ⁊ nocumētū p̄ximoz. Si ḡ hō plus debito mō adq̄rit diuītias vel cōseruat: tūc directe peccat in p̄ximū: q̄r in exteriorib⁹ diuītis nō p̄t vñus hō supabundare nisi alteri deficiat. Nō est em⁹ possibile ut bona tpalia possint simul possideri a mltis: ut dicit sc̄us Tho. ibidē. Hinc Boecius in. ii. ll. de psal. psa. v. dt sic. O igif angustas inopesc⁹ diuītias quas nec habere rotas plurib⁹ licer: nec ad quēlibet sine ceteroz paup̄ rate nō veniunt. Hec Boecius. Tertio avarus peccat ī seipm: q̄r ut dt Tho. deordīnat ei⁹ affectus: illicet nō deordīnat corpus sic p̄ vicia carnalia. Gustinus em⁹ avarus mltos labores ⁊ q̄plura incōmoda. iō dt Greg. Q̄s h̄ul⁹ seculi di lectores in reb⁹ terrenis fortes sunt: in celestib⁹ debiles. Nā sepe famē: nudita tē: delectionē sustinent: ⁊ earū rerū se per abstinentiā cruciat: ad quas adipiscē das festinant. Hinc Hiero. ad rusticū monachū. in ep̄la q̄ incipit. Nihil ch̄riano felicius: cui promittunt regna celoz: dicit sic. Si negotiatorēs seculi tanta sustinent ut ad incertas perituraq̄ diuītias perueniant: ⁊ seruent cum animi discrīmine que multis periculis quiescerunt. Quid christi negotiatori facient dum est. Hec Hiero.

Avaricia mente suffocat: ⁊ animā maculat.

Avaricia hoiez distractabit Exto avaricia est fugienda: q̄r mente suffocat: aiam maculat: ⁊ totū hominē distractabit. vñ Greg. in. xiiij. ll. moral. c. lxxvij. dicit sic. Per plumbum nanq̄ cui⁹ natura grauis est ponderis: p̄ctm avaricie spēalit̄ designat: q̄r mente quā infecerit ita graue reddit ut ad appetēda sublimia attollit nequaq̄ possit. hec Greg. Propterea antiqui ph̄i cōteminebāt diuītias ne mens eoz a cognitione veritatis tā naturalis phile q̄ astrologie distractheret. Vide Hiero. ad Iultanū de filiis ⁊ vxore defunct⁹ in ep̄la q̄ incipit. Fili⁹ me⁹ fratruus: Ausonius dicit sic. Cōtemnis aux. Cōtempserunt ⁊ multi ph̄i ex quib⁹ eritā vñus ut ceteros sileā multaz possessionū preciū protect in pelago dices. Abite in p̄fundū male cupiditates; ego vos sumergā nea vobis mergar. Etiam ad Paulinum presbyterē de institutione monachoꝝ: ep̄stola incipit. Bonus homo de bono cordis thesauro: dicit sic. Chrates ille thebanus homo qnādam olissimus cū ad philosophandū athenas pergeret magnū auri pondus ablect⁹: nec putauit se posse ⁊ virtutes simul ⁊ diuītias possidere. Et ad rusticū cū monachū: ep̄la q̄ incipit. Nihil ch̄riano felici⁹. ita inq̄t. Juxta misias hui⁹ ep̄is vbiq̄ gladios seūtates: sat̄ diues est q̄ pane nō indiger: nimil potēs est q̄ suire nō cogit. Itay Hiero. ad saluinā d̄ morte nebridi⁹: ep̄la q̄ incipit. Verces